

متن پرسش

طی دو سؤال، به استدلال شما در صفحه ۴۲، دو اشکال مطرح کردیم. و شما در پاسخ به هر دو سری سؤال، مدعای خودتان را تکرار کردید! بحث بر سر نتیجه استدلال (مدعای شما) نیست، بلکه بحث بر سر استدلال شماست. ظاهراً باید اشکال مان را روی فهم از روایت ببریم و مشخصاً استظهارمان در برداشت از این روایت را مطرح کنیم؛ اولاً فعل «يَحْمِلُ هَذَا الدِّينَ» آیا ظهور ندارد در این که فاعل این فعل باید زنده باشد؟ نسبت دادن این فعل به فاعلی که از دنیا رفته است، آیا خلاف ظاهر نیست؟ ثانیاً آیا «عدول» به کمتر از سه نفر محقق می‌شود؟ اگر مثلاً کسی بگوید: «فی هذا البیت عدول»، اگر یک نفر عادل در آن خانه باشد، آیا این حرف صادق است؟ لطفاً در پاسخ به این دو سؤال ما، مدعای خودتان را تکرار فرمایید؛ بحث بر سر این نیست که: «آیا سیره امام خمینی اسلام را از انحراف نجات می‌دهد یا نه؟»، بلکه بحث بر سر استظهار از این روایت است. لذا لطفاً هر دو سؤال را بدون ذکر مدعای خود پاسخ دهید. لطفاً این لحن جسورانه ما را بگذارید به حساب این که تواضع شما، ما را آنقدر با شما راحت کرده که مثل یک مباحثه بین دو طلبه اینطور اشکال مان را مطرح کنیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: بنده از ظاهر این روایت جز آنچه عرض کردم نفهمیدم و فکر می‌کنم اگر یک نفر به بنده گفت انسان‌هایی هستند که می‌توانند در چندسالی یک تذکری به دانشگاهیان بدهند و اتفاقاً بنده با شخص شهید مطهری در آن سال در دانشگاه روبه‌رو شدم می‌فهمم منظور ایشان شهید مطهری بوده، دیگر نمی‌گویم نکند منظور ایشان از به‌کاربردن «انسان‌هایی» چند نفر بوده و از کجا که اصلاً منظور شهید مطهری بوده. چون از همه‌ی جهات شهید مطهری را مطابق آن سخن می‌بینم شک نمی‌کنم که درست تشخیص داده‌ام. نمی‌دانم چرا شما از آن روایت به صورت عرفی برداشت نمی‌کنید و تصور می‌فرمایید که چون روایت فرموده «عدول» پس باید چند نفر باشند و نمی‌روید به آن فکر که واژه‌ی عدول را به اعتبار آن که حضرت امام یکی از آن افراد است که در هر قرنی ظهور می‌کند باید پذیرفت. موفق باشید